

Svetski časopis Hrišćanske adventističke crkve

3. tromesečje 2016. Adventističk svet

Pregled

*Pozvani
da brinu
za druge*

³ Deljenje
bogatstva

¹² Tvoj bližnji
čeka

¹⁴ Isus

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Pozvani da brinu za druge 8

Kada nam Sveti Duh podari talenat, to je jedina dozvola koja nam je potrebna.

POGLED U SVET

Deljenje bogatstva 3

Ted N. K. Vilson

Ljude koji imaju značajnu poruku za druge, ne treba ubeđivati.

DUH PROROŠTVA

Tvoj bližnji čeka 12

Elen G. Vajt

OSNOVNA VEROVANJA

Isus 14

Oleg Kostjuk

BIBLIJSKO PROUČAVANJE

Jestira: Svetlost koja sija u tami 16

Mark Finli

RAD CRKVE

Pogled u svet 3

IZVEŠTAJ IZ SVETA

Pregled novosti 6

www.adventistworld.org

Onlajn časopis dostupan na 13 jezika

Izdavač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik

Bil Not

Međunarodni menadžer za izdavaštvo

Čun Pjong Duk

Izdavački odbor:

Ted N. Vilson, predsednik; Giljermo E. Biadi, potpredsednik, Bil Not, sekretar; Lisa Berdli; Vilijams Kosta; Daniel R. Džekson; Piter Lendles; Robert Lemon; Džefri Mbvana; G. T. Ng; Dejzi Orion; Huan Prestol; Ela Simons; Artur Štele; Rej Valen; Karnik Dukmecijan, pravni savetnik

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta:

Li Jirong, predsedavajući; Jutaka Inada; German Lust; Čun Pjong Duk; Han Suk Hi; Guimo Sung;

Urednici u Silver Springu, Marilend:

Andre Brink, Lael Sizar, Džerald A. Kingbeil (pomoćnici urednika), Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Vilona Karimabadi, Endrju MekČesni

Urednici u Seulu, Korea:

Čun Pjong Duk; Džej Man Park; Hio Jun Kim

Tehnički koordinator

Merl Poire

Urednik u celini

Mark A. Finli, Džon M. Fauler

Viši savetnik

E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer

Kimberli Braun

Pomoćnik urednika

Marvin Torp-Baptist

Upravni odbor:

Li Jirong, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Jutaka Inada; German Lust; Rej Valen;

Po službenoj dužnosti:

Huan Prestol-Puesan, G. T. Ng, Ted N. Vilson

Tehničko uređenje i dizajn Adventističkog sveta:

Džef Dever, Bret Meliti

Tehničko uređenje Adventističkog sveta – Pregleda:

Rusija: Vitali Kacal

Srbija: Gordana Ardeljan

Konsultanti:

Ted N. Vilson, Huan Prestol-Puesan, G. T. Ng, Leonardo R. Asoj Giljermo E. Biadi, Mario Brito, Abner de Los Santos, Den Džekson, Rafat Kamal, Mihel Kaminiskij, Erton Keler, Ezras Lakra, Li Jirong, Izrael Leito, Tomas L. Lemon, Džefri G. Mbvana, Paul S. Racara, Blazius M. Ruguri, Ela S. Simons, Artur Štele, Glen Taunend, Eli Vejk Dido

Prevodilac:

Tamara Babić

Piscima:

Rado prihvatamo nezatražene članke. Adresa uredništva je Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Faks uredništva: (301) 680-6638

I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org

Veb-sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama.

Časopis Adventistički svet – Pregled izlazi tromesečno.

2016, № 3

Sila jednoga

Nacija. Etnička pripadnost. Jezičke grupe. Političke stranke. Klubovi hobista. Čak i verske zajednice.

Navikli smo da o svom životu razmišljamo na osnovu povezanosti sa mnogim i većim grupama, zato što smo na taj način povezani u gotovo svim kulturama. Od rođenja učimo o svom identitetu kao identitetu građana posebne zemlje, povezanog sa milionima putem genetskog nasleđa u određenoj ljudskoj grupi. Govorimo jezikom koji nam je zajednički sa mnogim drugim ljudima. Ponekad čak nasleđujemo odanost političkim filozofijama ili sportskim timovima.

To ni u kom slučaju nije loše niti pogrešno. Naša povezanost sa tako mnogo grupa pomaže nam da shvatimo svoje mesto u svetu, i obezbeđuje oslonac kad nam svakodnevica postane preteška ili kad se osetimo izolovani. Izvesno, Isusova namera je i bila da mi crpimo ljubav i ohrabrenje u zajednici za koju je On dao svoj život – crkvi koja se okuplja radi bogoslužjenja, topline i svedočenja.

Međutim, taj grupni identitet ponekad uzrokuje da ne čujemo jedinstvenost poziva upućenog svakom od nas da se pridružimo Njegovoj velikoj misiji, kako bismo dopreli do onih koji Ga još ne poznaju. Kada se Isus obratio svojim učenicima, dajući im veliki nalog: „Idite dakle i naučite sve narode“ (Matej 28,19), On nije govorio samo dvanaestorici, sedamdesetorici ili stotinama onih koji su Ga videli posle Njegovog vaskrsenja. Niti im se On obraćao samo kao grupi.

Njegov poziv „Učinite ih učenicima“ i dalje je dužnost i privilegija svakog vernika koji nosi Hristovo ime. Čak i posle 20 vekova Isusova namera je da ga i čujemo i odgovorimo izuzetno lično – tamo gde radimo, ili se igramo, u porodici ili sa prijateljima, kad se umešamo u mnoštvo ljudi.

Ovo izdanje Adventističkog sveta poziva vas da pronađete onu oblast u svom životu u kojoj vas Isus poziva kao pojedinca, da budete sluga, svedok, pomoćnik ili prijatelj.

Dok budete čitali, omogućite Svetom Duhu da zauzme posebno mesto kako bi vas hrabrio, podsticao i pokretao.

Bill Knott

Deljenje bogatstva

Ted N. K. Vilson

Da niste možda milioner iz susedstva?

Godine 1996. univerzitetski profesor Tomas Dž. Stenli i njegov nekadašnji student Vilijam D. Denko objavili su knjigu pod naslovom *Milioner u susedstvu* (*The Millionaire Next Door*). Njihovo delo zasnovano na istraživanjima prodato je u više od 3 miliona primeraka i postalo klasik u oblasti finansija.

U svojoj knjizi autori objašnjavaju da zaista bogati ljudi ne žive onako kako su prikazani na televiziji ili u filmovima: u velikim kućama, vozeći besna kola i oblačeći se u skupa odela. Naprotiv, stvarno bogati ljudi žive daleko skromnije, naporno rade, stanuju u običnim kućama i ne daju neprestano novac svojoj već odrasloj deci. Moguće je, vele oni, da su ljudi koji žive u susedstvu nekog milionera potpuno nesvesni koliko je njihov sused zapravo bogat.

Duhovno bogatstvo

Šta je sa onima koji imaju duhovno bogatstvo? Šta je sa onima koji su sinovi i kćeri Cara svemira, čija je „stoka po planinama na tisuće“ (Psalam 50,10)? Šta je sa onima koji „imaju blago u zemljanijem sudovima, da premnoštvo sile bude od Boga, a ne od nas“ (2. Korinćanima 4,7)?

Može li biti da su oni s kojima dolazimo u dodir, oni što žive pored nas, potpuno nesvesni postojanja duhovnog blaga koje je Bog dao svom narodu da ga u ovim poslednjim danima deli sa drugima?

Velika odgovornost

„Mi imamo poruku od Gospoda koju treba da prenesemo svetu, poruku koja treba da se prenosi u svoj punini duhovne sile“, pisala je Elen Vajt.¹ „Na nama je teška odgovornost da svet upozorimo na njegovu predstojeću propast. Iz svih pravaca, iz daleka i iz bliza, dolaze pozivi za pomoć. Bog poziva svoju crkvu da ustane i zaodene se snagom. Treba zadobiti besmrtnu krune; treba osvojiti nebesko carstvo; svet koji propada u neznanju treba prosvetliti.“²

Isus je postavio izazov pred svoje učenike: „Žetve je mnogo, a poslenika malo“ (Matej 9,37). Jakov upozorava vernike da budu „tvorci djela“ (Jakov 1,25). Sam Isus je rekao: „Meni valja raditi djela onoga koji me posla dok je dan; doći će noć kad niko ne može raditi“ (Jovan 9,4).

Izazov

Ja postavljam pred vas izazov da se uključite u svakodnevnu misiju crkve mnogo više nego što ste to ikad radili. Sveštenici i laici, mladi i stari, treba zajedno da rade na pridobijanju duša. Mi na vas računamo! Bog na vas

Nastavak na sledećoj strani ►

računa! Evangelizam je izvor snage naše crkve. Svi moramo da učestvujemo – ličnim svedočenjem, evangelizmom u malim grupama ili javnim evangelizmom u različitim oblicima – čak i kada mislite da to neće uspeti u vašem krugu. Prilagodite svoje metode, ali obraćajte se slušaocima. Učinite nešto za Isusa! Svaki napor uz Božju pomoć da se dopre do srca ljudi urodiće plodom. Neka Duh Sveti iz temelja promeni vaš način razmišljanja. Svakog dana preuzmite na sebe misiju crkve da dopre do ljudi, tesno sarađujući sa crkvenim vođama i pastorima. Neka to bude totalna uključenost, neka niko ne ostane van toga, neka svako bude misionar.

Vi ste Božji vesnik

Ne morate biti propovednik da biste pridobili ljude za Hrista. Elen Vajt je pisala: „Od svakog ko priziva Hristovo ime Bog očekuje da se uključi u ovaj posao. Možda niste rukopoloženi, ali ste ipak Božji vesnici. Ako ste iskusili da je Gospod milosrdan, ako vam je poznata Njegova moć da spasava, ne možete se uzdržati da to nekome ne prenesete, kao što ni vetar ne možete sprečiti da duva. Imaćete prigodnu reč za onoga ko je umoran. Vodićete zalutalog natrag na pravi put. Vaši naponi da pomažete drugima biće neumorni, jer Božji Duh radi u vama.“³

Učinimo nešto za Isusa i za druge. Umesto da posmatramo i kritikujemo lokalnu crkvu i njene aktivnosti, hajde da Hrista približimo ljudima i ne dozvolimo da nam iko kaže da nismo potrebni. Sarađujmo tesno sa svojim pastorom, lokalnom crkvom i oblašću.

Duh Sveti će vam poveriti ulogu nebeskog vesnika za vaše neposredno okruženje. Dok budete radili s Njim,

probuđenje i reforma postaće nešto vrlo lično i stvarno.

Ta divna knjiga *Svedočanstva za crkvu* (*Testimonies for the Church*), 9. tom, govori o našem posebnom radu na totalnom uključenju vernika. Obratite pažnju na ova, po hitnosti, veoma važna podsećanja:

„Najveće istine ikad poverene smrtnicima date su baš nama da ih objavimo svetu.“⁴

„Ne zaboravimo da je hrišćanski život najjači argument u prilog hrišćanstvu. [...] Ljudi će verovati ne u ono što sveštenik propoveda, već u ono što crkva živi.“⁵

„Hristov rad treba da bude naš primer. [...] Njegov život bio je nesebično služenje i zato neka bude naš udžbenik.“⁶

„Kad bi svaki član crkve bio aktivni misionar, jevanđelje bi se brzo objavilo svim zemljama, svim ljudima, narodima i jezicima.“⁷

„Božji narod mora biti tako iskren i odan u svom radu za Njega da sva sebičnost nestane iz njihovog života. Njegovi poslenici će tada jasno sagledati stvari, a ruka Gospodnja, čija se moć ogledala u Hristovom životu, otkriće se i u njihovom. Poverenje će se ponovo uspostaviti i doći će do jedinstva crkve u naših redova.“⁸

„Sada nisu potrebni učeni, rečiti govornici, već skromni ljudi i žene poput Hrista koji su naučili od Isusa Nazarećanina da budu blagi i ponizni, i koji će, verujući u Njegovu moć, izaći 'na puteve i među ograde' i pozivati: 'Hajdete, jer je već sve gotovo.'“⁹

Moćan primer

Andresa je postala moćan primer totalnog uključivanja vernika u rad još kad je imala 13 godina. Njen prvi kontakt sa adventističkom crkvom bio je preko njene bake i male grupe za proučavanje Biblije. Ona je toliko uživala u tome da je odlučila da osnuje sopstvenu malu grupu. „Ali najpre“, rekla je ona, „treba da budem krštena i predam svoj život Isusu tako da deca koju ću poučavati slede i moj primer.“ Andresa se krstila i već sledećeg četvrtka osnovala svoju malu grupu. Broj dece koja su dolazila na proučavanje Biblije sa njom brzo je rastao i dostigao 45! Bilo ih je toliko da je Andresa grupu podelila na dve manje. Jedna mlada osoba je izjavila: „Andresa mi je pokazala da bih i ja mogla da stvorim svoju malu grupu. Svako to treba da uradi; to je produžetak crkve. To je produžetak Božjeg dela.“

Osim služenja svojoj maloj grupi, Andresa se uključila i u mnoge druge vidove rada da se dopre do ljudi. U jednom video-intervjuu na sledeći način je opisala svoj rad:

„Nedeljom idem u radio-stanicu i počinjem molitvenim bogoslužjenjem. Postoji segment za decu gde pričam biblijske priče. Ponedeljkom idem u školu, a popodne imamo dosta misionarskog posla. Utorkom posećujem dom za stare. Pevamo, igramo se i molimo. Neki ljudi su vrlo usamljeni i ponekad nam se poveravaju. Sredom se jedna grupa sastaje kod mene i izražujemo predmete koje možemo prodati, što je dobro, jer ljudi iz ove grupe nemaju mnogo novca. Četvrtkom popodne ja deci držim propoved u svojoj kući. Uveče idemo u domove nekih članova crkve i sviramo im. Petkom imam malu grupu za posredničku molitvu. Ovakva molitva je zaista zanimljiva jer mnogo izrečenih molbi bude uslišeno. Molitva je moćna. Subotom se budim ranije i pozivam neku decu da pođu u crkvu sa mnom. Tako izgleda moja sedmica!“

Andresa je sigurno primer totalno uključenog vernika. Njen program bi mogao postideti mnoge odrasle. Uprkos svojoj mladosti, čini se da je uradila više nego mnogi stariji od nje.

„Isus dolazi“, istakla je Andresa. „On nam daje znake. Proročanstva se ispunjavaju. Ako svoj deo posla ne uradimo sada, možda će sutra biti kasno.“

Vreme ističe

Nažalost, Andresi je vreme stvarno isteklo. Jednog subotnjeg jutra, dok je išla u svoju crkvu da održi propoved, auto kojim se vozila sudario se sa kamionom. Poginule su četiri žene, među kojima je bila i Andresa, a imala je tek 14 godina. Ona je u svom kratkom životu mnogo postigla. Više od 100 ljudi kršteno je zahvaljujući njenom svedočenju, a bezbroj drugih se i dalje nadahnjuje njenim primerom. A šta je sa vama? Jeste li spremni da se totalno uključite u rad za Isusa? Jeste li spremni da sa drugima podelite bogatstvo koje imate? Kao što vidimo, kraj vremena se približava, zato obnovimo svoje napore da se angažujemo u svemu što je Bog namenio svojoj crkvi ostatka da uradi: da svaki član bude uključen u uzdizanje i objavljivanje Hrista, Njegove Reči, Njegove pravednosti, Njegove službe u Svetinji, Njegove spasonosne sile u velikoj borbi između dobra i zla, Njegove trostruke anđeoske vesti, Njegove poruke o zdravlju, Njegove poslednje misije za ovaj svet i Njegovog skorog dolaska.

Govorite ljudima o Isusu

Uskoro ćemo pogledati u nebo i videti Isusa kako se pojavljuje na oblacima, kao što je i rekao. On će doći da nas povede kući. To će biti vrhunac Njegovog otkupiteljskog dela uz pomoć svakog sledbenika koji je spreman da se ljudima obrati i zadobije ih za Njega. Pozivam svakoga od nas, da uz pomoć Svetoga Duha, bude deo totalnog uključivanja vernika u Božji posao. Približava se izlivanje poznog dažda Duha Svetog, a s njim i velika objava svakom stvorenju na Zemlji da se Hristos uskoro vraća. Božjom milošću budimo deo toga!

Ako želite da saznate više, preporučujem vam da pogledate petominutni video-snimak u kome Mark Finli, Dvejn Makej i ja opširnije govorimo o tome kako možete učestvovati u totalnom angažovanju članova crkve. Video je dostupan na Vimeo adresi: vimeo.com/144789637 i na YouTube adresi: www.youtube.com/watch?v=wxNfajJO-Hqk.n

¹ Elen G. Vajt: *Testimonies for the Church /Svedočanstva za crkvu/* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn. 1948) tom 7, str. 18.

² Isto, str. 16.

³ Review and Herald, Nov. 24, 1904.

⁴ *Testimonies /Svedočanstva/*, tom 9, str. 19.

⁵ Isto, str. 21.

⁶ Isto, str. 31.

⁷ Isto, str. 32.

⁸ Isto, str. 33.

⁹ Isto, str. 36.

Ted N. K. Vilson predsednik Crkve adventista sedmog dana.

Tereza Kostelo, Južnoazijsko-pacifička divizija

Misionarski pilot Gari Roberts leteo je iz SAD-a do odredišta na Filipinima, u Angoli i Južnoj Americi. Jednom je čak avionom prebacio bolesno mladunče slona na lečenje u Čad.

Sva ta iskustva pomogla su Robertsu da se pripremi za isporuku misionarskog aviona iz Austrije do njegovog novog doma pri adventističkoj avijaciji Indonezije u Papui, što je bilo složeno putovanje koje je uključivalo zaustavljanja u skoro desetak zemalja, dobijanje dozvola od 17 država i više od 80 sati samog leta.

Putovanje je bilo i lične prirode. Roberts je pilotirao avionom koji je bio zamena za avion koji se srušio 20 meseci ranije, pri čemu je poginuo njegov otac, veteran misionarskih pilota Bob Roberts.

Međutim, nije samo očevo zaveštanje bilo to što je podstaklo Roberta da preleti 16.335 kilometara (10.150 milja) preko Srednjeg istoka i južne Azije, odnosno zemalja u tzv. prozoru 10/40 (između desetog i četrdesetog stepena severno od ekvatora), koje imaju najviše društveno-ekonomskih problema i najmanji pristup jevanđeoskoj poruci.

„U mnogim državama još uvek postoje velike potrebe“, rekao je Gari Roberts o zemljama preko kojih je leteo i molio se za njih tokom putovanja. „Od vas samo tražim da nastavite sa njihovim uzdizanjem i razvojem naše crkvene administracije u tim oblastima.“

Takođe je izrazio zahvalnost ljudima širom sveta koji su se molili za njega tokom tog na momente opasnog putovanja, sa mnogo prepreka, ali i mogućnosti da Boga prikaže drugim ljudima.

Izvanredan let pilota misije od 10.000 milja

Letom od Austrije do Indonezije nastavlja očev posao

Prijem aviona

Čini se da teškoće uvek prate velika putovanja, a Roberts se susreo sa prvim kad je obavio prvi pregled letelice u Beču i pronašao rđu u motoru. „Već je dovoljno loše bilo to što smo mislili da ćemo morati da pošaljemo motor u radionicu da ga otvore, očiste i pregledaju pre nego što ga donesemo ovamo“, rekla je njegova žena Vendi, koja je pomno pratila let iz njihovog doma u Papui.

Vlasnik aviona, Jordanac, otkazao je prodaju kad je saznao za rđu. Ali nekoliko meseci kasnije stupio je u kontakt sa adventistima i ponudio avion po znatno nižoj ceni, uzimajući u vid činjenicu da bi potrebne popravke koštale oko 150.000 dolara.

Tada su adventisti saznali da prateća dokumentacija za avion nije ažurirana pa su proveli dosta vremena sređujući je. Posle toga je Gari Roberts otputovao do vlasnika u Jordanu da bi se tamo obavili radovi na motoru. Tada se, prema rečima njegove žene, desilo veliko čudo: „Kad je stigao, radnici su kamerom ispitali unutrašnjost motora i ona je bila čista“, rekla je ona.

Fabrički inspektor je ranije video snimke motora koje su adventisti bili poslali, pa je zapanjen upitao Garija Roberta: „Jeste li vi sigurni da je to taj isti motor?“

„Mi verujemo da je Bog popravio motor“, kazala je Vendi Roberts.

Polazak

Prošlo je mnogo meseci dok adventisti nisu sredili dokumentaciju i pribavili dozvolu da uvezu avion u Indoneziju. Gari Roberts se konačno sredinom novembra uputio ka Beču da preuzme avion. Bilo je planirano da mu se tu pridruži kopilot, Dvejn Haris iz adventističke avio-medicinske službe na Filipinima, pa da zajedno polete iz Beča 19. novembra 2015.

Međutim, Harisov let iz Manile za Beč kasnio je zbog bolesnog putnika, tako da su se Roberts i on dogovorili da se nađu u Atini, Grčka. Haris je stigao u Atinu 20. novembra, ali je tu saznao da Robertsova viza za Indiju kasni, te da će on stići avionom 22. novembra.

Bilo je od vitalnog značaja da se pridržavaju programa. Roberts je počeo sa planiranjem rute i obezbeđivanjem dozvola za putovanje još u februaru 2015. Neke dozvole su važile samo izvesno vreme i svako neočekivano kašnjenje bi zahtevalo da se ponovo podnosi zahtev za njihovo izdavanje.

Roberts je stigao kako je planirano, 22. novembra, ali su ih jaki vetrovi primorali da čekaju do 23. novembra

Levo: Gari Roberts sleće novim misionskim avionom u Papuu, Indoneziju, nakon leta od 10.150 milja. **Desno:** Gari Robertsa dočekuju supruga Vendi i kćerka Čeriz, 8. avgusta u sedištu Indonežanske adventističke avijacije.

kako bi poleteli do sledeće planirane stanice, Egipta.

U ranu zoru 23. novembra Roberts i Haris su odleteli za Egipat uz minimalne komplikacije. Na aerodromu na obali Mediterana jedna mlada žena koja je pomagala oko napajanja gorivom upitala je Robertsa šta radi sa avionom. On joj je odgovorio da radi za Boga. „Za Boga?“, ona se začudila. „Da li Bog uopšte postoji?“

Roberts je rekao da uvek ima na umu da hrišćani imaju dužnost da dele svoju veru sa drugima gde god pođu. „Imamo još mnogo posla, čak i u modernim državama“, dodao je.

Sledećeg dana, 24. novembra, piloti su naišli na neočekivani led dok su leteli preko Saudijske Arabije na putu od Egipta do Abu Dabija, Ujedinjeni Arapski Emirati. „Kad letite iznad pustinje, očekivali biste lepo vreme jer ste iznad suve pustinje“, rekao je Haris. „Ali to je bilo najgore vreme koje smo imali na celom putu.“

Avion je počeo da se opasno oblaže ledom dok je leteo na 3.050 metara (10.000 stopa). Piloti su tražili i dobili dozvolu da promene kurs i da se spuste na oko 2.750 metara (9.000 stopa). Loše vreme i skretanje sa kursa

doveli su do toga da se avion spustio nekoliko sati posle zalaska Sunca.

Poslednja etapa

U Abu Dabiju piloti su se razdvojili. Haris, koji nije dobio indijsku vizu, podneo je zahtev u ambasadi Indonezije, a Roberts je komercijalnim letom otputovao u Indoneziju da bi učestvovao na ranije zakazanim sastancima na kraju godine, u okviru Unijske konferencije Istočne Indonezije, gde je bio delegat. Konačno, Haris nije mogao da dobije vizu i odleteo je kući na Filipine.

Roberts se vratio u Abu Dabi posle četiri dana. Tehnički problemi pomerili su njegov odlazak za jedan dan. Odatle je Roberts leteo skoro devet sati uz dobro vreme u Indiji. Zatim je leteo za Čitagong, Bangladeš. Uz podršku mnogih ljudi koji su se molili za uspeh putovanja, Roberts je nastavio let za Tajland, Borneo, sa nekoliko sletanja u Indoneziji pre nego što je 8. decembra stigao u sedište Indonežanske adventističke avijacije. Roberts je tako postao prvi adventistički misionarski pilot koji je u malom avionu preleteo svet po dužini.

Na pisti su ga sačekale žena Vendi i ćerka Čeriz.

Roberts i njegova porodica preselili su se u Indoneziju posle smrti njegovog oca kako bi nastavili rad u Indonežanskoj adventističkoj avijaciji. Stariji Roberts i jedan putnik poginuli su 9. aprila 2014. kada je avion tipa Kvest Kodijak kojim je pilotirao neuspešno pokušavao da se odlepi od piste i udario u most na njenom kraju u sedištu Indonežanske adventističke avijacije. Gari Roberts sada leti po istim oblastima kuda je njegov otac nekada pilotirao.

Dolazak novog aviona znači da će Indonežanska adventistička avijacija moći da proširi svoju aktivnost na praktičnoj evangelizaciji. Avion će se koristiti za prevoz pastora, komentatora Biblije, misionara i literature u oblasti do kojih se ne može stići vozilima. Osim toga, avion će služiti kao ambulanta za prevoz ljudi iz udaljenih oblasti u medicinske ustanove u većim gradovima.

„Molimo se da mnogi budu večno spaseni zahvaljujući ovom sredstvu koje nam je Bog dao da bismo dopreli do onih na udaljenim mestima“, rekla je Vendi Roberts.

Stupite u kontakt sa Garijem Robertsom putem imejla: mediacalaviation@gmail.com.

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Pozvani da brinu za druge

Predsednik Generalne konferencije Ted Wilson sumirao je, ne tako davno, koncept totalnog uključivanja vernika na profilu na Fejsbuku. „Svaki Hristov sledbenik dobija odgovornost da dopre do ljudi – pojedinačno – sa nadom da smo se i sami našli u Spasitelju, koji će uskoro doći.“ To je zaista srž totalnog uključivanja vernika: ideja da mi svi, bez obzira na to čime

se bavili u životu, možemo da učinimo nešto da dopremo do ljudi da bismo ih pridobili za Hrista. Naši naponi ne moraju biti veliki da bi bili uspešni, ali uz Božju pomoć možemo biti Njegove ruke i noge na ovom svetu. Priče koje slede daju uvid u mnogo načina na koje obični adventisti u raznim delovima sveta čine upravo to. – *Uredništvo.*

FLER DJUK

Fler Djuk

 AUSTRALIJA

„I ako nisam imala nikakvih saznanja o teškoćama sa kojima se suočavaju devojke u seks-industriji, osećala sam se pozvanom da doprem do njih sa Božjom ljubavlju, u mom području centralne obale Novog Južnog Velsa“, kaže Fler Djuk.

„Gospode“, rekla sam, „ja nemam

dovoljno iskustva i obrazovanja da bih bila kvalifikovana za to, ali sam spremna da odgovorim na Tvoj poziv. Upotrebi me.“ Prvi korak Fler Djuk da se uključi u ovu službu bio je da se pridruži onima koji su već radili sa prostitutkama na ulici Kings Kros u Sidneju, Novi Južni Vels, Australija. „Počeli smo sa službom dosezanja 'Rahab' u februaru 2012. u saradnji sa 'Rahab Južna Australija' (hrišćanska organizacija bez statusa denominacije). Grupa od oko 30 osoba okuplja se i moli pre i posle naših poseta“, kaže Djuk. „Jednom mesečno svaku javnu kuću posećuje grupa od dve do tri devojke iz našeg tima. Objašnjavamo da smo hrišćanke i da smo došle da kroz molitvu i razgovor ponudimo podršku i uspostavljanje veza, te nudimo proučavanje Biblije i časove

engleskog jezika, ostavljajući kartice za kontakt.“

„Svaka od tih devojaka mogla bi da bude vaša sestra, ćerka, prijateljica, tetka ili majka“, dodaje ona. „Mnoge devojke su sa nama podelile svoju čežnju za domom i porodicom u Kini ili Tajlandu.“ Božji Sveti Duh govori preko svih jezičkih barijera, a Njegova ljubav dopire do svake od njih u njihovoj tami.

Sve posete se završavaju zagrljajima i molitvama, pokazujući da ih Bog nije zaboravio. „Prvo sam mislila da je naš cilj da Boga dovedemo na takva mesta, ali uskoro sam shvatila da je On već tamo. Moja uloga na tom putu je da Ga prepoznam u ženama koje se bore isto kao i ja“, kaže

– *Prilagođeno uz dozvolu Izveštaja Južnopacifičke divizije*

Porodica Navales

 FILIPINI

Djukova.

Pre dve godine trogodišnji Vinsent sprijateljio se sa petoro dece iz susedstva i pozvao ih svojoj kući. Vinsova majka, Ejrin, nije znala šta bi sa njima, već im je na navaljivanje sina ponudila ono što su imali od hrane, učila ih da pevaju jednu pesmicu i ispričala im priču.

Ejrin je primetila da su neka od te dece gruba prema ostalima i shvatila

da nemaju baš dobro okruženje kod kuće.

„Odlučila sam da uspostavim neka pravila“, seća se ona. „Ta pravila su bila jednostavna: nema grubosti ni vike. Pošto je to bilo lako poslušati, deca su prihvatila, ali je došlo i do velike promene jer smo se sada rešili udaraanja, vikanja i neprimerenog uličnog rečnika i ponašanja.“

Naredne nedelje Ejrin i Vinsent su pred svojom kućom zatekli još veću grupu dece i shvatili da Bog daje njihovoj porodici jedinstvenu prili-

ku. Iz želje njenog sinčića da manje privilegovanoj deci ponudi bezbedno mesto gde mogu biti samo deca, rodio se pokret *PLS, Play, Learn and Serve* (*Igraj se, uči i služi – prim. prev.*).

Posle mesec dana grupa je već bila prevelika za dnevnu sobu. Vinsentov otac Rej pretvorio je izložbeni prostor na njihovom posedu u učionicu. Jedno tipično *PLS* nedeljno okupljanje sastoji se od pevanja, diskusije na zadatu temu, molitve, pouke o vrednostima, umetničke aktivnosti i užine.

Vremenom je *PLS* stekao ugled koji je privukao škole i neprofitabilne organizacije čije su vođe želele da nauče kako da koriste taj program u svom radu. Pošto je broj dece stalno rastao, porodica je morala da registruje svoj program kao dobrotvornu organizaciju. Mada možda ne znaju kako će Bog ubuduće širiti njihovo angažovanje, Navalesovi veruju kako je On kroz san jednog deteta obogatio snove velikog broja dece oko njih.

– *Prilagođeno iz originala koji je napisala Gej Diles*

Paolo Đameta

 ITALIJA

Sve je počelo 2008. u Akcionoj jedinici subotnje škole u Bergamu, Italija. Jedan mlađi starešina koji se zvao Paolo Đameta imao je san da pokrene porodičnu grupu, pa je podneo spisak ljudi u opštini Merate za koje će se moliti.

Posle nekoliko sedmica Džudit, jedna mlada žena iz Merata, odlučila je da otvori svoju kuću porodičnoj grupi koja bi proučavala Bibliju. Broj ljudi koji su prisustvovali čitanju Biblije iz sedmice u sedmicu povećavao. Uskoro je formirana druga porodična grupa u obližnjem mestu Oldate. Džudit je 2012. krštena. Naredne godine grupa je u njenom domu počela sa subotnjim bogoslužjenjima, a 2013. grupa je i zvanično organizovana.

Svake subote ujutro, pre nego što program počne u 9.00 časova,

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

članovi crkve i gosti doručuju zajedno. Posle bogoslužjenja ljudi se, uz preostalu hranu, druže sa prijateljima iz društvene zajednice koji su takođe pozvani. Nedeljom grupa često zajedno stopira i pravi izlete u prirodu. Često se skupi i do 80 ljudi i pokazalo se da je to velika prilika da se steknu novi prijatelji.

Pojedince koji proučavaju Bibliju podučava šest članova crkve iz grupe, što je rezultat širenja jevanđelja direktnim kontaktom. Odnedavno, zbog

priliva izbeglica iz Sirije u to područje, članovi crkve pomažu lokalnim vlastima tako što se brinu za nekih 40 izbeglica.

Ali Đameta se nije tu zaustavio. On i saradnik po imenu Savino postali su prijatelji i počeli zajedno da proučavaju Bibliju posle posla. Rezultat toga bio je da je Savino odlučio da postane adventista. Dva meseca pre svog krštenja počeo je da proučava Bibliju sa prijateljem koga je upoznao u teretani. Sada i Savino vodi porodičnu

grupu radnim danom. Savino takođe ima spisak ljudi za koje se moli, uključujući tu i svoju ženu i sina.

Poput domino efekta, pojedinci se pridobijaju za Hrista u ovoj italijanskoj zajednici, samo zato što je Đameta, mlađi starešina koji je u srcu imao želju da osnuje crkvu, stvarno nešto i uradio u tom pogledu.

– Prilagođeno iz originala koji je napisao Paolo Benini

Novi Jakov

SENKROA, AMERIČKA DEVIČANSKA OSTRVA

Novi Jakov je kršten zahvaljujući okupljanju na otvorenom. Otada ga je obuzela žudnja da sa drugima deli Božju ljubav.

Počevši od svojih roditelja, Jakov je pozivao članove porodice da prisustvuju širenju jevanđelja u susedstvu. Rezultat toga bilo je krštenje njegovog

očuha i sestre. „To je za mene bio uzbudljiv trenutak; iskustvo je bilo sjajno. Osećao sam radost, znajući da me je Bog upotrebio“, seća se Jakov.

Uskoro se pridružio molitvenoj grupi svoje crkve i za tri decenije video da Bog otvara vrata mogućnosti da se dopre do drugih ljudi. Da bi ohrabrio bolesne, pridružio se crkvenoj grupi koja je posećivala bolnice. „Ja sam kao svaki hrišćanin koji želi da ispuni Božju volju“, rekao je on. Osećajući potrebu da uradi

više, Jakov se pridružio i crkvenoj službi u zatvorima. „Tom službom ja pomažem onima koje društvo često zaboravlja“, razmišljao je.

Jakov je u početku provodio oko četiri dana sedmično radeći svoj misionski posao uz istovremeno bavljenje svojom profesijom. Međutim, osetio je da Bog od njega traži više. „Bio sam uzbuđen kad sam primio poziv da se uključim u 'Šer Him Internešenal' i nisam oklevao da to učinim“, izjavio je. Ta služba je ogranak Severnoameričke divizije i članovi putuju po celom svetu da bi drugima odneli poruku o Hristovom životu.

Jakov ostaje uključen u crkvenu službu i služi kao rukopoloženi starešina. On se žrtvuje da svake godine putuje i drugima uliva nadu, koristeći sopstvena sredstva. Sa više od 300 osoba krštenih zahvaljujući njegovom trudu Jakov često dovodi svoj život i svoj posao u opasnost samo da bi zadovoljio potrebe drugih. U vreme kada su mnogi ljudi obuzeti sami sobom, on širi Hristovu ljubav po celom svetu. „Ja ohrabrujem svakog člana, ako bude morao da bira, neka to bude Gospodnja strana. Služenje Gospodu je velika nagrada; ono potpuno menja vaš život.“

– Prilagođeno iz originala koji je napisao Rojston Filbert

Sindi Tuč

📍 SAD

„Kad sam otišla u penziju, radovala sam se što ću 'zagrejati klupu u crkvi', kaže nekadašnja pomoćnica direktora „Zaostavštine Elen G. Vajt“ i pastor Sindi Tuč. „Sada, dve i po godine posle penzionisanja, zaista uživam da malo putujem i igram se sa našim unučićima. Ali, na svoje iznenađenje, takođe

uživam da svim srcem učestvujem u životu naše lokalne crkve!“

Od Sindi se prvo tražilo da radi sa mladima u subotnjoj školi. „Volela sam da upoznam mlade u našoj crkvi“, kaže ona. „Pozivam ih i u svoj dom da se zabave ili planiraju dalje aktivnosti. Nekoliko tinejdžera dolazi u našu kuću svake sedmice radi proučavanja Biblije.“

Uskoro je Sindi Tuč zamoljena da služi kao starešina. „Bila sam pastor u nekoliko crkava i znam da je 'dobar' starešina mnogo više od pred-sedavajućeg vođe. Ipak, na kraju me je Bog ohrabrio da prihvatim poziv“, seća se ona.

U poslednje vreme Sindi odlazi do lokalnog centra za penzionere gde sa šaćicom starijih ljudi proučava Bibliju. „Prigovarala sam Bogu zbog ovog posebnog zadatka“, kaže ona. „Bože“,

žalila se, „ja to stvarno ne želim više da radim.“

Bog je skoro odmah utisnuo ovaj tekst u njeno srce: „Kad učiniste jednome od ove moje najmanje braće, meni učiniste“ (Matej 25,40).

„U tom trenutku Bog mi je dao novo srce za te dragocene stare ljude. Sada kad idem da ih podučavam, vidim Isusa. A kad me oni grle i govore kako su srećni što ja dolazim da se molim i pevam sa njima svake sedmice, mogu pošteno da izjavim: 'I meni je drago!', objašnjava ona.

Sindi Tuč zna da ne može da zadovolji svaku potrebu u svojoj društvenoj zajednici, ali ipak može nešto da učini. „Božjom milošću, kad On od mene zatraži da služim, ja ću i dalje govoriti: 'Evo me, Gospode. Pošalji me!'“

Matilda Redž

📍 MALEZIJA

„To što radim u industriji zabave pomoglo mi je da jevanđelje širim među ljudima“, kaže Matilda Redž. „Moj glavni prioritet u životu jeste da širim jevanđelje; drugi je moja muzika.“

Kao producent i kompozitor, Matilda piše pozitivne pesme koje govore o ljubavi prema drugim ljudima, prirodi i ljubavi u njenom najčistijem obliku. „Kada nam dođu klijenti“, kaže Matilda, „oni nam veruju jer znaju da se bojimo Boga. Oni znaju da ćemo im dati i više nego što traže. Mi iz njihovih glasova izvlačimo ono najbolje. Naše poštenje je svedočanstvo o Bogu kome služimo, i mi se trudimo da oni to shvate iz našeg karaktera i radne etike.“

„Malezija je muslimanska zemlja, ali zbog principa kojih se držimo, ljudi sa radija, klijenti, pa čak i naši obožavaoci/slušaoци koji nas prate na društvenim mrežama znaju šta je subota“, dodaje Matilda Redž. „Kad smo moj muž i ja radili intervju na Dan svetog Valentina za jednu od

MATILDA REDŽ

glavnih radio-stanica, iskoristili smo priliku da govorimo o biblijskim principima kojih se držimo u svom braku. Svaki put kad nas pozovu na radio ili TV, mi odajemo priznanje Bogu.“

„Imamo obožavaoce i slušaoce koji nas prate (na društvenim mrežama) i žele da znaju više o nama“, kaže Matilda. „Ja to koristim da širim jevanđelje među ljudima. Postavljam statuse i svedočenja kojima se slavi Bog. Mnogi koji komentarišu i 'lajkuju' moje postove nisu hrišćani. Ali kad im je

teško, šalju mi poruke i traže od mene da se molim za njih.“

Pre početka rada na novim projektima Matilda Redž se moli da napišu i produciraju pesme koje odaju počast Bogu. „Mi Ga molimo da blagoslovi naš rad. Od početka do kraja mi se molimo i molimo i molimo. Produkciju završavamo molitvom posvećenja. Ono što se obično dešava je hit pesma! Svojim klijentima obavezno stavimo do znanja da svoj uspeh ta pesma dužuje Bogu.“

U jednom posebnom smislu adventisti sedmog dana postavljeni su u ovom svetu kao stražari i svetlonoše. Njima je povereno objavljivanje poslednje opomene svetu koji propada. Njih obasjava čudesna svetlost iz Reči Božje. Poveren im je veoma važan zadatak – objavljivanje vesti prvog, drugog i trećeg anđela. Oni ne smeju dozvoliti da bilo šta drugo obuzme njihovu pažnju.¹

Dajte sebe

Bog očekuje ličnu službu od svakog kome je poverio poznanje istine za ovo vreme. Ne mogu svi kao misionari odlaziti u strane zemlje, ali mogu svi biti domaći misionari, u svojim porodicama i neposrednom okruženju. Postoji mnogo načina na koje članovi crkve mogu preneti vest ljudima u svojoj okolini.

Jedan od najuspešnijih načina jeste da žive korisnim, nesebičnim, hrišćanskim životom. Oni koji se u životnoj borbi suočavaju sa teškim problemima mogu biti osveženi i ojačani sitnim pažnjama koje ništa ne koštaju. Ljubazne reči jednostavno izgovorene, male pažnje jednostavno ukazane odagnaće oblake iskušenja i sumnji koji su se nadneli nad dušom. Iskreni izraz hristolikog saosećanja, u svoj svojoj jednostavnosti, ima moć da otvori vrata srca kome je potreban jednostavan, nežan dodir Hrstovog Duha.²

Braćo moja i sestre, posvetite se Gospodnjoj službi. Ne propustite nijednu priliku da se nešto poboljša. Posećujte bolesne i one koji pate, i pokažite ljubazno interesovanje za njih. Po mogućstvu, učinite nešto da se oni ugodnije osećaju. Time ćete dopreti do njihovog srca i reći im nešto o Hristu.

Ulaganje u večnost

Jedino će večnost pokazati koliko dalekosežan može biti ovakav rad. Onima koji su spremni da izvrše svoju dužnost prema onima koji se nalaze u njihovoj blizini, ukazaće se mogućnost da budu korisni i na druge načine. Nama sad nisu potrebni učenici i rečiti govornici, nego skromni, hristoliki muškarci i žene koji su se od Isusa iz Nazareta naučili smernosti i poniznosti, i koji će, uzdajući se u Njegovu snagu, izaći na puteve i među ograde upućujući poziv: „Hajdete, jer je već sve gotovo“ (Luka 14,17).³

Postoji ozbiljan posao za svaki par ruku. Ima tako mnogo ljudi kojima je potrebna pomoć. Prepuno je sreće i zadovoljstva srce onoga koji ne živi samo da bi ugodio sebi, već da bi doneo blagoslov onima koji tako

malo imaju. Neka se svako ko je besposlen probudi kako bi shvatio stvarnost života. Uzmite Reč Božju i pretražite njene stranice. Ako ste „tvorci Riječi“, život će za vas zbilja biti živa stvarnost, i uvidećete kako je nagrada preobilna.

Gospod u svom velikom planu ima mesta za svakoga. On nije dao nijedan dar koji se ne bi mogao iskoristiti. Pretpostavite da je talenat mali. Bog i za njega ima mesta, i tim malim talentom, ako ga verno iskoristimo, izvršiće se delo koje nam je Bog namenio.⁴

Članovi crkve, neka vaša svetlost obasjava druge. Neka se vaš glas čuje u poniznoj molitvi, svedočeći protiv neumerenosti, ludosti i lakomislenih zadovoljstava ovoga sveta, objavljujući istinu za ovo vreme. Vaš glas, vaš uticaj, vaše vreme – sve su to darovi od

*Tvoj
bližnji
čeka*
Elen G. Vajt

Boga i treba ih koristiti za pridobijanje duša za Hrista.

Posećujte svoje susede i pokažite im da ste zainteresovani za spasenje njihovih duša. Podstaknite celokupnu duhovnu energiju na akciju. Recite onima koje posećujete da se bliži kraj svemu. Gospod Isus Hristos otvoriće vrata njihovog srca i trajno utisnuti vaše reči u njihov um.

Pričajte im kako ste pronašli Isusa i koliko ste blagosloveni otkad ste stekli iskustvo u Njegovoj službi. Recite im kakav blagoslov primete dok sedite kraj Isusovih nogu i učite dragocene pouke iz Njegove Reči. Govorite im o radosti i sreći koje nalazite u hrišćanskom životu. Vaše tople, usrdne reči ubediće ih da ste pronašli dragoceni biser. Svojim radosnim, ohrabrujućim rečima

pokažite da ste zaista pronašli uzvišeniji put.⁵

Ima mnogo takvih koji mogu i trebalo bi da rade ono o čemu sam govorila. Brate moj, sestro moja, šta vi činite za Hrista? Da li nastojite da budete blagoslov za druge ljude? Da li vaša usta izgovaraju reči ljubaznosti, saosećanja i ljubavi? Da li ulažete ozbiljne napore da zadobijete druge za Spasitelja?⁶

Popuno posvećenje

Posvetite se potpuno radu za Boga. On je vaša snaga i biće vam s desne strane, pomažući vam da ostvarite Njegove milostive namere. Ličnim radom dosegnete one koji se nalaze oko vas. Upoznajte se s njima. Propovedanjem se neće obaviti posao koji treba uraditi. Anđeli Božji

pratiće vas do boravišta onih koje posećujete. Taj posao ne može uraditi neko drugi umesto vas. Pozajmljenim ili datim novcem neće se to postići. Propovedima se to ne može učiniti. Srca ljudi pridobićete ako ih posećujete, razgovarate s njima, molite se, ispoljavate saosećanje, a da biste to činili, potrebna vam je odlučna, istrajna vera, nepokolebivo strpljenje i duboka ljubav prema dušama.

Nađite pristup ljudima u čijem susedstvu živite. Kad im govorite o istini, služite se rečima hristolike ljubavi. Imajte na umu da je Gospod Isus glavni radnik. On zaliva posejano seme. On stavlja u vaša usta reči kojima ćete dopreti do srca. Očekujte da će Bog sigurno podržati posvećenog, nesebičnog radnika. Poslušnost, dečja vera, uzdanje u Boga – to će doneti mir i radost. Radite nesebično, s mnogo ljubavi i strpljivo za sve s kojima dođete u dodir. Nemojte ispoljavati nestrpljenje. Ne izgovarajte neljubazne reči. Neka ljubav Hristova bude u vašem srcu, zakon dobrote na vašim usnama.⁷

Nebeski anđeli već dugo čekaju da ljudska oruđa – članovi crkve – postanu njihovi saradnici u velikom poslu koji treba obaviti. Oni čekaju na vas.⁸

¹ *Testimonies for the Church / Svedočanstva za crkvu/* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), tom 9, str. 19.

² Isto, str. 30.

³ Isto, str. 36.

⁴ Isto, str. 37.

⁵ Isto, str. 38.

⁶ Isto, str. 39.

⁷ Isto, str. 41.

⁸ Isto, str. 46, 47.

Adventisti sedmog dana veruju da je Elen G. Vajt (1827–1915) imala biblijski dar proroštva i koristila ga tokom više od 70 godina javne službe.

Isus je jedna od najviše pogrešno shvaćenih osoba u istoriji. Ateisti vide Isusa kao mudraca ili etičara, ali ništa više od toga. Jevreji se slažu da je on možda bio rabin, ali sigurno ne i Sin Božji ili Mesija. Za muslimane je Isus bio prorok koji je možda preneo neke poruke Alaha. Indusi smatraju Isusa saduom, svetim čovekom.

Za one koji sebe nazivaju hrišćanima Isus takođe može biti mnogo šta, i to vrlo različito. Neki Ga vide kao čoveka, neki kao čudotvorca, a neki pak kao Sina Božjeg. Ova šarolika shvatanja o Isusu često se zasnivaju na brojnim pretpostavkama i predanjima.

Ambivalentna prikazivanja Isusa često unose nesklad i dovode do sukoba u religiji koja nosi Njegovo ime. Rezultat toga je da danas sve više hrišćana traži istinsku duhovnost, autentičnu veru i „pravog“ Isusa. Ne govorimo o tome da Isus današnjeg hrišćanstva nije stvaran, ali Njegova slika je sigurno malo zamućena.

Zbog toga se prirodno postavljaju dva pitanja u vezi sa Isusom. Prvo, gde možemo naći ovakav neiskvaren prikaz Isusa? Drugo, ko je bio Isus i zašto bi On bio važan ljudima koji žive u dvadeset prvom veku?

Zapisi o Isusu

Brza pretraga na Guglu daće hiljade knjiga o Isusu i Njegovom životu. Međutim, sve se one zasnivaju na šačici drevnih dokumenata. Najvažniji dokumenti o Isusovom životu su četiri kanonska Jevanđelja: po Mateju, po Marku, po Luki i po Jovanu. Ostatak Novog zaveta predstavlja tumačenje Njegovog života i Njegovog učenja, a takođe potvrđuje odanost hrišćana Isusu i dalje naglašava značaj Njegove misije.

Podaci o Isusu van Jevanđelja krajnje su oskudni. Rimski pisci Tacit¹ i Plinije mlađi² imaju tek nekoliko redova o Isusu Nazarećaninu i Njegovim sledbenicima. Jevrejski istoričar Josif Flavije spominje Isusa samo uzgred.³ Osim njih možemo dodati još dva pasusa iz jevrejskog vavilonskog Talmuda.⁴ I to je otprilike sve. Otuda, ako želimo da shvatimo ko je Isus stvarno bio i ko On jeste, treba da pažljivo proučimo četiri Jevanđelja. Ona daju višestruki lik Onog ko je prikazan i kao čovek i kao Sin Božji.

Isus, čovek

Jevanđelja ne lišavaju Isusa Njegove ljudske prirode. Naprotiv, ona Ga prikazuju kao ljudsko biće, prvo i pre svega. On je bio beba kao što smo svi

Isus

Oleg Kostjuk

Život koji je promenio svet

mi jednom bili (Luka 2,16); On je porastao kao i mi (stihovi 51-52); On je imao običan posao kao stolar (Marko 6,3); On je imao teškoća u životu baš kao i mi (Luka 4,1-13). Isus je plakao (Jovan 11,35); On se smejao; On je uživao u obrocima sa svojim prijateljima (Matej 9,10) i sa onima koji Ga nisu voleli (Luka 7,36). On je živio kao običan čovek, ali nije bio zadovoljan običnim življenjem. Zbog toga je voleo svakog do smrtnog trena (Jovan 13,1), borio se za one kojima je bila potrebna zaštita (Luka 13,10.12), grozio se lažnog verskog zanosa koji je išao na štetu drugih (stih 15) i propovedao nenasilni otpor (Matej 5,39). On je doslovno promenio svet oko sebe.

Danas naša kultura hvali one koji se zalažu za bezuslovno služenje čovečanstvu i bore se protiv netolerancije i nejednakosti. Ali čini se da zaboravljamo da su upravo to vrednosti za koje se Isus zalagao i po kojima je živio. Zbog toga pravi Isusovi sledbenici – oni koji sebe nazivaju hrišćanima – moraju da oponašaju život i misiju Isusa čoveka i borca za svoje ideale.

Isus, Sin Božji

Isus nije bio samo savršeni primer za to kako možemo živeti puni ljubavi i radikalnog prihvatanja. Jevanđelja Ga takođe prikazuju i kao Božjeg Mesiju, poslanog da iskupi i spase svet, uspostavljajući svoje večno carstvo. Isusova čuda su bili znaci dolazećeg nebeskog carstva ovde na Zemlji (Jovan 20,31). Jednog po jednog, Isus je isceljivao bolesne (Jovan 5,8.9), dizao iz mrtvih (Jovan 11,43.44) i menjao život ljudi. Isus Sin Božji započeo je misiju vraćanja ljudi u prvobitno stanje harmonije i radosnog življenja koje je Bog predvideo za Edemski vrt. Mi tu misiju nazivamo obnovom Zemlje.

Jevanđelje po Jovanu govori da je Isus, Sin Božji, vaskrsao u vrtu (Jovan 20,15), što podseća na Edemski vrt i služi kao dokaz da je Božja misija obnove zaista počela. Zemlji je još potrebno ozdravljenje, ali je potpuno isku-

pljenje na putu. Isus, Sin Božji, obećao je da će se ponovo vratiti radi konačnog oslobođenja i obnove svega.

Isus i dvadeset prvi vek

Isusov život i Njegova ličnost i dalje utiču na svet i menjaju ga. Danas Njegovi sledbenici pokušavaju da skinu slojeve predanja u svom nastojanju da razumeju pravog Isusa. Ja verujem da se to može uraditi u tri jednostavna koraka.

Prvo, vratiti se osnovnim izvorima o Isusu, Jevanđeljima, koja se nalaze u Novom zavetu.

Kao drugo jeste, čitajući Jevanđelja, uhvatiti pravi, neiskvaren lik Isusov. Sigurno će vas očarati Njegov identitet kao čoveka i kao Sina Božjeg.

Treće, težiti ka ličnom susretu s Njim, kao čovekom koji je iskusio svet onako kako ga vi i ja doživljavamo, i kao Sinom Božjim, čija snaga i autoritet mogu i uspeće da obnove i iscele naš posrnuli ljudski rod.

¹ Tacitovi *Anali* 15.44.

² Plinijeva *Pisma* 10.96,97.

³ Josif Flavije, *Starine* 18.63.

⁴ Vavilonski Talmud, *Sinedrion* 43a; 107b.

Oleg Kostjuk, poreklom Ukrajinac, piše i vodi *Cross Connection*, nedeljni program usredsređen na Jevanđelja iz Novog zaveta, koji se emituje na Kanalu nade (*Hope Channel*). On živi sa svojom ženom Julijom u Berijen Springsu, Mičigen, SAD, gde priprema doktorat iz biblijskih studija. Možete ga gledati na: hopetv.org/crossconnection.

Sin

Bog večni Sin ovaplotio se u Isusu Hristu. Kroz Njega je sve stvoreno, otkriven Božji karakter, postignuto spasenje čovečanstva i sudi se svetu. Zauvek pravi Bog, On je takođe postao pravi čovek, Isus Hristos. On je začeto od Duha Svetoga i rođen od device Marije. On je živio i bio iskušavan kao ljudsko biće, ali je dao savršeni primer Božje pravednosti i ljubavi. Zahvaljujući čudima koja je činio, pokazao je kolika je moć Božja i dokazao da je On Mesija obećan od Boga. Patio je i dobrovoljno umro na krstu za naše grehe i umesto nas, digao se iz mrtvih i vazneo na nebo da služi u nebeskom svetilištu za nas. On će ponovo doći u slavi radi konačnog spasenja svog naroda i obnove svih stvari (Isaija 53,4-6; Danilo 9,25-27; Luka 1,35; Jovan 1,1-3.14; 5,22; 10,30; 14,1-3.9.13; Rimljanima 6,23; 1. Korinćanima 15,3.4; 2. Korinćanima 3,18; 5,17-19; Filibljanima 2,5-11; Kološanima 1,15-19; Jevrejima 2,9-18; 8,1.2).

Jestira

Svetlost koja blista u tami

Mark Finli

U celoj Bibliji nalazimo primere vernih žena koje je Bog koristio da unapredi svoje delo i izvrši snažan uticaj na svoje carstvo. Johaveda, Mojsijeva majka, uticala je na čitavo egipatsko carstvo. Marija, Mojsijeva sestra, odigrala je značajnu ulogu u Izraelu. Devora je bila verna žena-sudija u vreme kada su muškarci kao vođe izneverili.

A što se tiče Novog zaveta, može li biti uticajnije žene u ljudskoj istoriji od Marije, Isusove majke? Zatim, tu je Lidija, uspešna poslovna žena, koja je posle obraćenja osnovala prvu hrišćansku crkvu u Evropi, u sopstvenom domu, u Filibi.

Proučavanje za ovaj mesec usredsređuje se na Jestiru, ženu koja pripada nizu snažnih biblijskih heroja vere. Ona je stupila na scenu zemaljske istorije za vreme Izraelovog robovanja u Medopersiji. Kada je car Asvir pozeleo da odabere novu caricu umesto Astine, Jestirina vernost i predanje Bogu i njena želja da Ga proslavi izmenila je budućnost Jevreja.

1 Ko je bio Mardohej, i u kakvom je srodstvu Jestira bila s njim? Pronađite odgovor u Jestira 2,6.7.

2 Kad se car Asvir pripremao da odabere novu kraljicu, kakva je, prema biblijskom opisu, bila njegova reakcija u odnosu na Jestiru? Čitajte Jestira 2,16–18.

Sveto pismo izjavljuje da Jestira „pridobi milost i ljubav“ kod cara. Njena predanost Bogu prožimala je njen život. Osobine kao što su poniznost, nesebičnost, dobrota i saosećanje odražavale su joj se na licu koje je prosto zračilo. Car je u toj ženi vere video nešto drugačije, što ga je na čudan način privlačilo. Slično Mojsiju, Josifu i Danilu, Jestira je odavala unutrašnju snagu koja potiče od srca posvećenog da ugoditi Bogu.

3 Šta vam sledeći stihovi govore o Jestirinom karakteru? Čitajte Jestira 2,15.20–22.

4 Aman, glavni medopersijski knez, skovao je zaveru protiv Jevreja. Šta je bio njegov konačni cilj? Čitajte Jestira 3,5.6.8–11.13.

Podstaknut pohlepom i željom da dominira stanovnicima carstva, Aman je uticao na cara da izda dekret da se „potru, pobiju i istrijebe“ svi Jevreji (Jestira 3,13). Aman je propustio da shvati životno značajnu, večnu istinu: Bog suvereno vlada. Ponekad On dozvoli da Njegov narod prolazi kroz poteškoće i mučna iskušenja, ali samo zato da bi Njegovo delo dalje napredovalo, i ostvarivao se Njegov konačni cilj.

5 Kad je Mardohej saznao za Amanovu zaveru protiv Jevreja, kakav je izazov postavio pred Jestiru, i kako je podstakao ono najplemenitije u njoj? Pronađite odgovor u Jestira 4,13.14.

6 Kako je Jestira reagovala na Mardohejev ozbiljan poziv? Čitajte Jestira 4,15.16.

Jestira je shvatila da je ona žena sudbine. U tom trenutku prepoznala je da ju je Bog smestio u carsku palatu sa posebnom namerom.

Veličanstvena je stvar kad prepoznamo svrhu u svom životu, kad shvatimo da je Bog svakoga od nas postavio u ovom svetu u određeno vreme, na posebno mesto kako bismo ispunili Njegovu volju i postali deo plana većeg od nas samih, radi ispunjavanja Njegovih ciljeva.

7 Kako je Jestirina vernost prema Bogu uticala na čitavu istoriju i budućnost Izraela? Čitajte Jestira 8,8–11;10.

Kao rezultat vernosti jedne pobožne žene, promenjena je budućnost celog naroda. Mi smo takođe rođeni da ostvarimo Božju nameru upravo u mestu gde živimo. Naš život nije kosmička slučajnost, niti proizvod nasumičnih okolnosti. Najveću radost u životu predstavljaju poznavanje Boga i otkrivanje Njegove namere za naš život, a Njegova namera je uvek daleko čudesnija od bilo čega što možemo da zamislamo.

Zašto da Mu onda ne predate ponovo svoj život i zamolite Ga da vam otkrije svoju nameru za vas?